

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

a legmélt. Oltáriszentség imádása és a szegény templomok felszerelésének elősegítésére hivatalos közlönyül.

Jelen szám 20 fillér.

Előfizetési ára egy évre 2 pengő.

Megjelenik minden hó elején.

TARTALOM : **Körtvélyesy Ferenc:** Tűzoszlop Erdély északajában. — **Gálosiné Ottlik Myra:** Gyertyaszentelő Boldogasszony napjára. — **Kulcsár Mihály dr.:** Örök Betlehemünk. — **Huszár Elemér dr.:** Az Oltáriszentség az egyházi törvénykönyvben. — **Központi:** Imaszándékunk: A templom. — Oltáregyesületi élet.

Tűzoszlop Erdély északajában.

A katolikus hitnek természetfölötti fénye, lelkeket melegítő és vezető ereje Erdély 22 éves kálváriájában ragyogóan nyilatkozott meg. Mikor 1920-ban a trianoni lelkiismeretlen békediktátum az erdélyi magyar életnek ezeréves oszlopait döntötte ki, hagyományait tépte ki, több millió magyart taszított a fennmaradás legkétségbeesettebb bizonytalanságába, ezen a történelmi katasztrófán keresztül a sokat támadott katolikus Egyház vezette át az erdélyi magyar társadalmat. Olyan fönségesen világított az Egyház szerepe és isteni hivatása az ezeréves magyar történelem erdélyi viharzónájában, minthogy világított a Sínai félszigeten a hazavágyó választott népnek a csodálatos tűzoszlop.

Tanításával emelte fel az eltaposott magyar lelkeket. Mikor a földi élet zátonyra jut, a megpróbáltatás sötétsége borul reá, karriertörés, álláselvesztés, családi nyomorúság és minden oldalon üldözés tépi a lelket, ilyenkor különösen érzi az ember, hogy gyógyító balzsam, új életerő, lelki nyugalmat biztosító energia forrása az élő hitnek hamisítatlan evangéliuma. Ilyenkor olyan jól esik az Egyház köszikláján megpihenni, a templom csöndjébe elmerülni és a Szentségekben megújulni. A katolikus Egyháznak természetfölötti igazságai a zsúfolt templomok könnyes imádságaiban, a lelkipásztorok lankadatlan igehirdetésében és a vallásos egyesületek előadásáiban világítottak és mutattak jobb jövőt a magyar léleknek Erdély északajában. Az egyik erdélyi bányavárosban a román bányaigazgató nem vette szívésen, hogy az ő munkásai olyan nagy bizalommal vannak lelkipásztorukhoz és hogy olyan szívesen hallgatják a magyar predikációt. A bányaigazgató levélben fordult a püspökhöz, több váddal illetve a plébánost és kérte, hogy arról a helyről helyezze el azt az «államellenes» papot. A püspök hatósági kérés alapján kénytelen volt vizsgálatot indítani az ügy tisztázása érdekében, mely vizsgálat a plébános javára végződött. Mikor megjelentek a bizottság tagjai a város plébániáján, a bányászok azonnal tudomást szereztek erről és körülvették a plébániát, hogy a lelkipásztorukat nem engedik onnan kivinni. Az egyik pap kiment a bányászok közé és elbeszélgetett velük. Ezek az egyszerű munkások

megindult lélekkel kérték ezt a papot, hogy ne vigyék el az ő plébánosukat, mert az tartja bennük a lelket. «Nincs nekünk magyaroknak már kérem semmi — mondta az öreg bányász — csak a hitünk és a koldustarisznyánk. De a koldustarisznyából is megélünk, ha meghagyják a hitünket» . . . Hány ilyen magyar léleknek őszinte vallomása igazolja, hogy a katolikus hit a koldustarisznyát is megédesíti, az üldözést is elviselhetővé tudja tenni, a nagypénteki keresztrefeszítést is a föltámadás boldogságával tudja bevilágítani, azzal az evangéliumi tanítással «az Istent szeretőknak minden javukra szolgál» . . . «Nemde ezeket kellett Krisztusnak szenvednie és úgy bemenni az Ő dicsőségébe?»

A magyar hadseregnek Erdélybe való bevonulásakor a miniszterelnök azt az utasítást adta a katonai parancsnokoknak, hogy a történelmi Egyházakkal szemben a legnagyobb tisztelettel legyenek, mert ezek voltak 22 éven keresztül hordozói és megmentői a magyar életnek. Ezen történelmi egyházak között első helyen a katolikus Egyház áll, mely az ő kétezer éves isteni hivatását a lelkek fenntartását és megmentését Erdély magyar talaján Szent István szellemében tökéletesen betöltötte.

Körtvélyesy Ferenc.

Gyertyaszentelő Boldogasszony napjára.

Az Élet nehéz kietlen útjain,
Elébem állasz Tiszta Szűz,
Ha magány, bánat messze űz
A boldogságtól és keservein
Piheg szívem. Ekkor mindig látlak,
Ahogy fáradt anyákkal egysorban,
— A jeruzsálemi úton vontattottan —
Kisdeddeddel tisztulni mégy. És áldlak.

Szent alázatodban fölragyogva,
— Tisztább a tisztáknál. Hajnali Csillag:
Törvényét töltöd be a szent alázatnak
Elefántcsont Torony! Isten legszebb álma.

Gálosiné Ottlik Myra.

ÖRÖK BETLEHEMÜNK.

Karácsony főszege ünnepe alatt, szent áhitattal olvastuk a Megváltó születésének történetét . . . Elmerültünk a szent éj csendes békéjében, s a kegyelem isteni fényében szívünkbe zártuk a Fiú-Isten megtestesülésének hitigazságát.

Ami egy oltáregyleti tag lelkében és a Katolikus Akció szellemében rajta keresztül mások lelkében is a szent éj felejthetetlen emléke gyanánt kell, hogy élénken megmaradjon: az *adoráló Boldogságos Szűz!*

Szeplőteleniségének páratlan kiválasztottságával Ő, a legtökéletesebb teremtmény és a legnagyobb méltóságnak, az Istenanyai méltóságnak legalázatosabb és legboldogabb hordozója: az *első, aki hódolatteljes lélekkel imádta a megszületett Megváltó Fiú-Istent!*

Nem királyi palotában s nem királyok imádták először, hanem a szegény jászolban fekvő Isteni Gyermek előtt a szegény Szűz adorált.

A lelki érték primátusának gondviselészerű megnyilvánulása az első adoráció: a Szeplőtelen Szűz adorációja.

A téli éj hófchér lelke, a kegyelemek legszebb angyala, Szűz Mária, hitének fényével, szeretetének melegével vonja be az isteni jászolt . . . imádj, öleli, csókolja Isten egyszülött Fiát. Pólyába takarja, ringatja, körülrajongja szeplőtelen-ségének és határtalan boldogságának minden bájával.

Hódol végtelen hatalma és méltósága előtt.
Hálát ad végtelen jóságáért és szeretetéért.
Imádj, áldj és dicsőít.

Önkéntelenül felsóhajtunk: oh Istenem! Ha én is ott lehettem volna Betlehemben és én is adorálhattam volna a Boldogságos Szűzzel a Kis Jézust!

Pedig nem kell búsulnunk, mert ugyanaz a Krisztus testével és vérével most is imádkozható és keblünkre szorítható a mi Betlehemünkben, «Kenyérházában» (ezt jelenti magyarul Betlehem): a Tabernákulumban, kenyér színe alatt! Ugyanazt a Krisztust, áhitattal imádkozhatjuk, ahogy azt az első adoráló, Szűz Mária tette. Ugyanazzal a gondos szeretettel ruházhatjuk, az Eucharisztikus Krisztust, amilyen szeretettel pólyáztatta Szűz Mária az Isteni Kisdedet!

Az isteni gondviselés tervszerű láncolatában minden összefüggésben van és egyezik. Így van ez Juda Betlehemével és a mi Betlehemünkkel is.

Betlehem, «Kenyérháza», mert a világ Megváltója született benne, Ki azt mondotta magáról: «En vagyok az élő kenyér, mely a mennyből szállott alá» s a világ végéig velünk akart maradni, testével és vérével kenyér színe alá rejtőzve a Tabernákulumban, «Kenyérházában».

Lelki táplálékunk és erősítőnk akart lenni. Azért mondotta: « . . . a kenyér, melyet én adok az én testem a világ életéért». «Az én testem valóban étel . . .» «Ha nem eszitek az Emberfia testét . . . nem lesz élet tibennetek.»

Az oltáregyleti tagok feladata, hogy a Katolikus Akció szellemében oda hassanak, hogy a «Kenyérháza», melyben az «Élet Kenyere»: Krisztus lakik, hív, vár, fogad, táplál, éltet és erősít, minél gyakrabban táruljon ki, hogy a haldokló világnak «élete legyen» . . .

Dr. Kulcsár Mihály.

Az Oltáriszentség az egyházi törvénykönyvben.

(Jus eucharisticum.)

A C. J. C. III. Kv. a *dologi jog* I r. III. c. 801—869. kán. szól a legméltóságosabb Oltáriszentségről és pedig 2 fejezetben: I. A szentmise áldozatról; II. A szentáldozásról. A III. r. XV. c. 1265—75 kán. pedig az Oltáriszentség őrizetéről és tiszteletéről. Az V. Kv. a *btő jog* III. r. XII. c. 2320—24. kán. az Oltáriszentség elleni büntetendő cselekményekről. Ezenkívül a 306., 339., 466., 475/6 kán. a népért felajánlandó miséről, a 413—19. kán. a Konventmiséről, a 916—8. kán. a kiváltságos oltárról, az 1194/5 kán. a magánkápolnáknak végezhető misékről az 1248/9 kán. a misehallgatási kötelességről, az 1551. kán. szól a mise-

redukációról. Ezek a kánonok képezik tehát az Oltárszentségre vonatkozó ma érvényes egyházjogot, a *ius eucharisticumot*.¹ A 801. kán. felállítja az egész *ius eucharisticum* alapját képező dogmatikus tételt, hogy az *Oltárszentségben kenyér és bor színe alatt maga Krisztus Urunk van jelen, a szentmisében maga Krisztus áldozza fel magát, a szentáldozásban magát Krisztust vesszük magunkhoz.*

I. A szentmiseáldozatról.

1. A miséző papról.

Krisztus az utolsó vacsorán csak az apostoloknak és utódaiknak adván a hatalmat, hogy a kenyeret és bort az ő testévé és vérévé változtassák, világos, hogy a *szentmiseáldozatot csak az érvényesen felszentelt pap mutathatja be*. Ennél fogva, ha idegen pap olyan templomban óhajt misézni, melynek rektora őt nem ismeri, hiteles és még érvényben levő *ajánló levéllel* (ha világi, a püspöktől; ha szerzetes, rendi előljárójától; ha keleti szertartású, a S. C. pro Eccl. Orient.-tól) köteles igazolni, hogy felszentelt pap s nincs a misézéstől eltiltva. A 804. kán. szerint a templom rektora egyszer vagy kétszer ily ajánló levél hiányában is megengedheti a misézést, ha az idegen pap talárba van öltözve, a miséért a templomtól semmi címen semmit el nem fogad, nevét, állását s egyházmegyéjét a miséző papok könyvébe bejegyzi. A megyéspüspöknek azonban joga van ennél szigorúbb szabályokat is előírni s azok betartására az exempt szerzeteseket is kötelezheti; a szerzetes előljátó csak saját rendjéhez tartozó papnak engedheti meg a misézést saját belátása szerint. Nagyon helytelen, ha e rendelkezések nem tartatnak be s az ismeretlen papnak minden további nélkül a sekrestyés engedi meg a misézést, könyvet pedig, melybe az ott miséző idegen papok magukat beírják, nem vezetnek. Ha *nem felszentelt pap* azt színleli, hogy szentmisét mutat be, az *Apostoli Széknek különös módon fentartott kiközösítést* von magára, azonkívül, ha világi, minden egyházi fizetésétől vagy hivatalától megfosztatik, ha klerikus, letétetik, azaz hivatalától felfüggesztetik s alkalmatlanná lesz minden egyházi hivatalra, méltóságra, javadalomra, fizetésre.

A papszentelésnél és a püspökszentelésnél a felszenteltnek a felszentelővel együtt miséznie, ettől eltekintve *a latin egyházban nem szabad több papnak együtt misézni*. A keleti egyházak némelyikében fennmaradt a szokás, hogy egy oltáron több pap együtt misézzen, amit XIV. Benedek 1743 dec. 24. az antiochiai mechitarista patriarkához intézett Demandatum konst. megengedett. 1755 júl. 26. a keleti hittérítőkhöz intézett Allatae leveleivel megerősített.

Krisztus e szavaival: ezt cselekedjétek az én emlékezetemre, nemcsak hatalmat adott az apostoloknak és utódaiknak, de kötelességüké is tette a misézést; a 805. kán. szerint a püspökök és szerzetes előljárók gondoskodjanak arról, hogy *minden papjuk legalább vasárnap és parancsolt ünnepen a szentmiseáldozatot bemutatssa*, de e rendelkezés nincs büntető szankcióval ellátva. *A lelképásztorkodásban* alkalmazott papnak természetesen oly gyakran kell miséznie, hogy hivatalának eleget tegyen: tehát nemcsak vasárnap és parancsolt ünnepen, hogy a hívek miséhallgatási kötelességüket teljesíthessék, de *hétköznap* is kötelesek a hívek által kívánt miséket elvégezni, erre tehát a püspök által egyházi fenyíték terhe alatt is kötelezhetők.

¹ A latin egyház által jóváhagyott *szertartási könyvek törvényei* azonban, hacsak azok valamelyikét a Codex kifejezetten meg nem változtatta, továbbra is érvényben maradnak.

Karácsony ünnepét¹ s halottak napját² kivéve, amikor minden pap 3 misét mondhat, minden pap mindennap egy misét mondhat, ha csak nincs pápai vagy püspöki engedélye 2 misét mondani. Ezt az engedélyt azonban a püspök csak abból az okból adhatja, mert máskülönben paphiány folytán a nép jelentékeny része parancsolt ünnepen nem hallgathatna szentmisét.³ A kétszeri misézés engedélyezésének alapja tehát a nép misehallgatási kötelességeinek teljesítése lévén, olyan napra, amelyen a misehallgatás nem kötelező, a püspök csak pápai felhatalmazás alapján adhat engedélyt. A misehallgatás pedig csak a következő napokon kötelező: minden vasárnap, karácsony, újév, vízkereszt, áldozócsütörtök, Úrnap. Szeplőtelen Fogantatás, Nagyboldogasszony, Péter-Pál és Mindenszentek ünnepén.⁴

A miséző papnak a kegyelem állapotában kell lennie, ha tehát tudja, hogy halálos bűn állapotában van, nem szabad a bánattal megelégednie, hanem mise előtt gyónnia kell. Ha azonban gyóntató hiányában, sürgős szükségből, felköltve a tökéletes bánatot, gyónás nélkül kellett miséznie, utólag, minél előbb gyónnia kell.⁵

A miséző papnak éjfélről kezdve éhgyomorral kell lennie, éppen azért, ha ő misét mond, az első misében nem szabad ablutiót vennie.⁶ Az a pap, aki püspöki engedély nélkül egy nap kétszer vagy nem éhgyomorral merészel misézni, a püspök belátása szerint meghatározandó időre a misézéstől felfüggesztetik. Természetesen nem esik a büntetés alá az, aki az átváltozás után rosszul lett pap helyett kénytelen a misét befejezni: átváltozás után ugyanis a mise nem maradhat befejezetlenül, ha tehát a miséző pap átváltozás után lesz rosszul, úgy hogy nem képes a misét befejezni, azt más papnak kell befejeznie, még ha nincs is éhgyomorral.

(Folytatása következik.)

Folyton-folyvást.

Folyton-folyvást új életet szeretnék — akarok — kezdeni... Minden gondot, bánatot, bűnt elhagyni és eltemetni.

Szaladok, futok bölcsekhez: a tanácsukat kérem, lesem. ... Hiába minden: múltó szó szavuk... s én tovább könnyezem.

De hogyha egyszer, még ma, most gyermeki, igaz alázattal fejet hajtanék az Úr előtt, — nem vívódnék önmagammal.

Ezt érzem, tudom és hiszem minden bölcsnek tanácsa nélkül. Csak az alóztatásokat avatja fel a mi Atyánk földi, s égi vitézül! *Kacsári Imre.*

¹ III. Ince Decr. III. k. 41. c. 3.

² Ezt eredetileg III. Gyula Aragonia, Valencia és Kasztília tartományokban engedte meg, XIV. Benedek 1748 aug. 21. Quod expensis dekr. kiterjesztette Spanyolország, Portugália s azok gyarmataira, XV. Benedek 1915 aug. 10-én Incrumentum Konst. az egyetemes egyházra. XIV. Benedek azonban kifejezetten meghagyja, hogy csak egy miséért szabad alamizsnát elfogadni, az ellen vétő önnagától beálló felfüggesztés alá esik, ami alól a feláldozás a pápának van fentartva. Minthogy azonban a Codex e büntetést nem említi, annak kiszabása a püspök belátásától függ.

³ Ha tehát van pap, aki másik misét mondhat, akkor nem forog fenn a kétszeri misézés szükségessége, XIV. Benedek 1746 márc. 16. Declarasti levele szerint.

⁴ X. Pius 1911 július 2-i Molupropriója.

⁵ III. Ince Dekr. III. k. 41. c. 5.

⁶ Trid. zs. XIII. ülész. az Oltárizentségről, 7. fejt.

A TEMPLOM.

Élettelen valami a templom? Nem! Hisz *a templom az Úr Jézus lakóhelye*. Érette van! Általa él! Ő a szíve, a lelke a templomnak. Miatta van stílus, rend, tisztaság, ékesség a templomban! Ő vonzza oda az embereket. Az Ő szent Fölsége miatt van ott csend és áhítat, imádásbamerülés, az Ő dicséretében összecsendülő ének és hangos könyörgés. Ő milyen fenséges vagy katolikus templom! Még ha szerény, kicsi «falusi» formád van is, ugyanannak a Nagy Királynak vagy otthona, a felséges Istennek vagy temploma. Kalapot emelünk előtted, megcsókoljuk falaidat, boldog tekintettel simogatjuk és öleljük át tornyait: *a lelkünk szeret téged!*

Dávid a királyi zsolttáros így kiált fel: «Uram, szeretem a Te házad ékességét és lakóhelyed dicsőségét» (25; 8.). Pedig ő a templomot csak lélekben látta, mert fia, Salamon építhette meg az «Isten templomát». Így tapadhat a mi templomunkhoz is őseink lelkesedése, szent vágyakozása és szeretete, s biztosan sokaknak volt kívánsága, akik nem érték meg felépülését.

De azután — különösen ha már régi — mennyien imádkoztak már benne! «Magszentelődésünk és dicsőségünk háza» is ezért a templom, «amelyben atyáink imádták az Istent». (Iz. 64, 11.) Vonz bennünket a kegyeletesség, mely lelkünket benne körülbalzsamozza, őseink szent emléke talán látható áldozatai, jótettei: egy-egy oltár, szobor, zászló vagy márványbavésett adomány.

Felmelegszik a lelkünk és érzi, hogy neki is vannak kötelességei a templommal szemben. *Meg kell becsülnie az Isten házát*: tisztaság, fegyelmezett magatartás mellett okosan kell áldozni ékesítésére. Az «okosan»-t különösen aláhúzzuk, mert ha a lelkipásztor megkérdezése nélkül járnak el a hívek, sokszor felesleges vagy szabálytalan s oda nem illő dolgokkal telik meg a templom. Jön az új plébános, aki nem tűri a meg nem felelő dolgokat és akkor rendesen harag és lelki kár lesz belőle.

Használjunk kell a templomot! Nem mindegy, hogy otthon imádkozunk-e vagy a templomban. Egészen más lelkihangoltsággal végezhetjük ott az imát a legfölségesebb Oltáriszentség előtt, amely az Isten szent Fölségének jelenlétét mégis valamennyire érzékelteti is. Bizonyos búcsú, pl. a szentolvasóval (öttizedes) összekötött teljes búcsú csak a templomban nyerhető el. Szentmisét (minden katolikus legnagyobb imádsága!) csak ott «hallgathatunk», s ott érezhetjük át legjobban azt a szent közösséget, amelynek árama jótékonyan hat minden résztvevőre, akiket egy hit és ugyanazon szentségek forrásai életnek és gyűjtenek össze az Isten házába.

Oltáregyletiek! Izleljétek meg először magatok a templom lelki értékelésének boldogságát s azután mutassátok meg példával és szóval, tettekkel (oltáregyleti alalmazsna!), hogy mennyit ér előttünk nemcsak a magunk temploma, hanem minden katolikus szegény templom is, amelyekről az Oltáregyesület hivatása szerint gondoskodni kíván.

VATELJES • BÚCSÚK

Február 2., 6., 7., 26. egy tetszésszerinti nap és az egyéni imádási óra napja, az oltáregyesületi közös ájtatosság napja.

Központi.

Az ünnepélyes engesztelőkilenced folyik még templomunkban, mikor e sorokat írjuk. Hálásan köszönjük felhívásunk hatalmas és harmonikus visszhangját. Úgy látjuk, hogy az Oltáregyesület tagjai az egész országban meggyújtották szívük mécsesét s ezek a mécsesek bevilágítják a szentségi Úr Jézus országát és kicsi lángjaikból a szeretet csodálatos trópusi melege árad a Központ templomában felállított trónja felé, ahol az eucharisztikus világkongresszusi monstranciában örök főpapi királyi (fal-disztóriumon van a Szentostyát tartó holdacska) trónszékén fogadja az engesztelést. A jelzett lehetőségek mindegyikét bőven kihasználták az oltáregyesületi tagok. Jelen-tettek mindennapi képviseleti részvételt (Bpest Árpádházi B. Margit Oltáregyesület) engesztelő szentmiséinken a budapesti oltáregyesületi fiokok (plébániákról) egy nap 123 tagú képviselettel jelentek meg. Pacsirtatelep az egész kilencedet (jan 11—19-ig) velünk csinálta, mindennap szentbeszédet is tartott dr. Szolnoky János oltáregyesületi igazgató számukra. Az Örökimádás hívei pedig erénygyakorlatokkal iparkodtak gazdagítani a novéna engesztelő erejét. Ezek összegyűjtésére felírással gyűjtőszekrényt helyeztünk az áldoztató-rács elé. Megható volt az érdeklődés, hogy mit tehetnének egyesek. Pl. egy szegény asszony azt kérdezte, én hogyan jelezsem a cédulán, hogy a novéna alatt öt napig mosok? «Öt napi mosás minden fáradsalmát ajánlom fel» oktattuk ki a drága testvért. Az erénygyakorlatos lapokat díszkosárban az Oltárizsentség elé helyezve ajánltuk fel a Te Deumon. Az engesztelő szentmiséket gróf *Wenckheim Frigyes* prelátus, jáki apát, *Mihalovics Zsigmond* prelátus, az A. C. orsz. ig. dr. *Tiefenthaler József* p. kamarás, koll. ig., dr. *Harza Lajos* p. kamarás, szakfelügyelő, dr. *Beresztóczy Miklós* p. kamarás, min. tanácsos, dr. *Erdey Ferenc* p. kamarás, spirituális, *Zaym Gyula* plébános, fró, *Kriegsau Emil* pápai kamarás, plébános, dr. *Mátrai Gyula* p. kamarás, lelkes végeztek, az ünnepi áldásokat pedig dr. *Hamvas Endre* protonotarius, kanonok, érs. ált. helytartó, dr. *Pařaký Arnold* prelátus, egy. tanár, dr. *Mészáros János* protonotarius, főesperes, *Bliesner Ágoston* prépost-plébános, *Molnár László* apát, esp. plébános, dr. *Krizs Árpád* apát-plébános, *Witz Béla* prépost-plébános, *Krywald Ottó* prelátus, ny. érs. főbíztos és *Rotta Angelo* apostoli nuncius celebrálták. Szónokunkat, *P. Varga László* jezsuitát, mindvégig nagy figyelemmel és lelkiépüléssel hallgatta a templomot egészen megtöltő hívfőcsereg. Hála a szereplőknek! Isten áldása legyen teljesítményeiken!

Ki akarja örökre a szentségi Úr Jézus szolgálatára odaadni a karjait?
Választmányi ülésünk (jan. 13-án) elhatározta, hogy az Örökimádás gyönyörűhangú harangjait harangozógépekkel (villanyhajtóerejű, egy gombnyomással megindítható dynamo) szerelteti fel. Erre Kurz Alfrédnél hagyatéka (kb. 1500 P) és adományok lesznek a fedezet. Az adományokból fizetnének a szerelési költségeket, a harangozógépeket pedig megajánlásokból szeretnők előteremteni. Tudjuk, hogy lesznek olyanok, akiknek biztos egzisztenciájuk és készpénzü van (s látva a pénz vásárlóerejének csökkenését, szívesen fektetnek be — még most — maradandó értékekbe, amely az egész örökkévalóságon át kamatozik számukra), hajlandók megvásárolni egy-egy harangozógépet, amely mintegy az 5 karjait megörökítve haláluk után is az Úr szent ügyének szolgálatában állva él és dolgozik az Isten dicsőségére és a lelkek üdvére, azért ideiktatjuk a költségvetés erre vonatkozó részét: 12 mázsás «*József*» harangunk, melyet nagy ünnepekre elsőnek, köznapokon pedig a szentségi áldás jelzésére húznak meg, harangozógépe 1600 P-be; a 7 mázsás «*Mária*» Űrangyalas harangunk gépe 980 P-be, 340 kg-os «*Eugénia*» (még a régi, a Heinrich-család által adományozott) szentségkítélt jelző harangunk gépe 560 P-be, a 150 kg-os «*Károly*» († Kánter Károly emlékére öntve) a zárdai szolozsma és konventuális mise harangjának gépe 220 P-be, a 97 kg-os «*Jóán*» lelekharangunké pedig 140 P-be kerül. Ki akarja valamelyik harangozógépet adományozni? Ki akar kisebb adománnyal (a többi kiadások 3000 P körül lesznek) hozzájárulni ez igazán hiányzó (eddig apácáink kínlódtak a hatalmas nagy harangjainkkal is) mű létrejöttéhez? Ez is oltáregyesületi ügy, mert az Oltáregyesület templomának, az Örökimádásnak tökéletesítéséről van szó. Adományokat az oltáregyesületi irodába Budapest, IX., Üllői-út 77. kérünk.

Felelős szerkesztő: **Dr. MÁTRAI GYULA.** — Felelős kiadó: **Dr. MÉSZÁROS JÁNOS.**